

НЕПОСЛУШНОТО ДЕТЕ

Превод от японски: Красимира Маврова, —

chitanka.info

Живяла някога близо до една река баба със своя внук. Веднъж бабата поискала да приготви вечеря, но видяла, че ведрото за вода е празно.

— Иди да напълниш ведрото с вода! — казала тя на седящото до печката дете.

— Не искам! Водата много тежи — завикало детето, изправило се и ударило по капака на печката. — Тук ми е добре до печката, няма да отида за вода.

— О, какво дете! — старицата много се огорчила и го погледнала сърдито.

— Не ме е страх от тебе — казало момчето на баба си и като излязло на верандата ударило ядосано по дървения стълб.

— У-у, колко е твърд този стълб. Не искам да отида за вода — повторило недоволно то и излязло.

Минало доста време. Бабата оставила работата си, за да почака внука си да се върне, но той много се забавил. И тя разтревожена излязла от къщи.

Огледала се нагоре, надолу, но детето не се виждало никъде.

Тръгнала да го търси. Вървяла по тесния път край реката и се оглеждала.

Изведнъж плисъкът на водата се усилил. Тя погледнала към реката и видяла, че цялата гъмжи от дребни рибки. Това били пъстърви.

— Рибки, рибки, искам да ви питам нещо. Ако знаете, отговорете ми — обърнала се бабата към малките пъстърви. — Моят внук тръгна да налива вода от реката. Но не се е върнал още. Не знаете ли, къде може да е отишъл?

— Знаем — отговорили няколко пъстърви, като свили устни, — но това е едно лошо дете. Той ни обиди. Викаше ни „дребосъци, дребосъци!“. Не искаме да говорим за това дете.

— Така е — извикали и други рибки, — по-добре нищо не ни питай за него.

Бабата продължила нататък. След малко покрай нея заплувал цял орляк големи пъстърви.

— Чуйте ме рибки, искам да ви питам нещо. Моля ви, отговорете ми, ако знаете! — обърнала се бабата към големите пъстърви много

по-учтиво. — Моето дете тръгна да налива вода, но не се върна. Не знаете ли къде е? Ако сте го виждали, кажете ми, мили пъстърви.

— Виждали сме го! Виждали сме го! Но няма да ти кажем! — завикали една през друга пъстървите като отваряли широко устите си. — Това е едно лошо дете. То ни нарече мръсни риби. Няма нищо да ти кажем за това дете.

На бабата и станало много тъжно, че нейното момче се е държало толкова лошо. Но продължила да върви и да го търси. Изведнъж цялата река край нея се изпълнила с много, много кленове. Те плували по реката като голяма бяла вълна.

— Мили рибки, искам да ви питам нещо. Моля ви, отговорете ми! — провикнала се бабата към кленовете. Тя и тях попитала, дали не знаят нещо за момчето ѝ. Но и те не искали да ѝ кажат нищо. Момчето и тях било обидило, като ги нарекло „остроноси“ и с това много ги ядосало.

— Ужасно дете. Защо обижда всички? Дано боговете да не са го наказали за лошото му държане — говорела си старицата и от страх да не се е случило нещо лошо на детето, краката ѝ натезали. Едва-едва пристъпвала по брега.

В реката отново станало шумно. Започнали да прииждат като вълна много, много риби кета.

— Рибки кета, дали не знаете нещо за моето дете. Вас ви наричат риби на боговете и сигурно научавате всичко, което става по света. Моля ви, кажете ми нещо!

— Знаем! — казала една риба, като изскочила над водата. Другите риби също повторили в един глас:

— Знаем, знаем!

— Твоето дете като ни срещна, ни каза така: „Вие сте риби на боговете и сте много прославени.“ Затова ще ти кажем, къде отиде твоето дете. Виж, то е ето там — и рибата, която изскочила първа, показала с глава нагоре към небето.

Там ярко светела луната.

— Това дете не искаше да ти донесе вода, то удари капака на печката, удари дървения стълб, обиди много риби и боговете се ядосаха на непослушанието му. За наказание те го изпратиха на луната. Онази тъмна сянка там е на детето ти.

Бабата погледнала към луната. Сторило и се, че тъмната сянка върху диска на луната леко се раздвижила. Може би нейното дете ѝ маха с ръка.

— Бедничкото ми, бедничкото ми. Но ако богинята на Луната се грижи за него и го обича, може би то ще бъде по-щастливо там — казала си старицата и тръгнала сама към къщи, като бършела капещите си сълзи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.